

[Boligministeren.]

har gjort mig bekendt med de planer, man har udarbejdet, bl. a. med støtte af boligministeriets produktivitetsfond og Håndværksrådet, og jeg er bekendt med det initiativ, der er taget fra anden side, såvel af håndværksmestre som boligforeninger. Der er her tale om parcelhuse for mindrebedmedlede, et byggeri, der tager sigte på den del af befolkningen, der, som det ærede medlem antydede, ikke har mod til at gå i gang med en byggesag, belært af andres bitre erfaringer, og fordi man meget ofte først bliver klar over, hvad byggeriet koster, længe efter at man har overtaget huset.

Hvis man ad disse veje kan nå frem til en rationel planlægning, hvor håndværksmestre og også boligforeninger kan optræde som bygherrer i en sund konkurrence, hvor man ved nøje gennemarbejdede projekter i standard og kvalitet yder det mest mulige til køberne, så foreligger der her en målsætning, som alle, der vil medvirke til en løsning af den jævne mands ønske om eget hus, bør støtte.

Jeg er som sagt bekendt med disse bestræbelser, hvor man søger at samarbejde for, som jeg sagde, at yde så meget og så godt for pengene, som det på nogen måde er gørligt. Vi vil i boligministeriet med interesse følge denne udvikling og fortsætte de bestræbelser, der allerede fra ministeriets side er kommet til udtryk, dels gennem lovens § 18, hvorefter der er mulighed for at godkende sådanne typehuse, dels gennem den støtte, jeg før omtalte, fra boligministeriets produktivitetsfundsudvalg, navnlig fordi jeg her imødeser en sund konkurrence til gavn for den jævne mands ønske om eget hus.

Jeg nævner dette dels for at besvare det ærede medlems spørgsmål, dels fordi det netop var disse betragtninger, der var baggrunden for delvis at frigive det byggeri, der blev betegnet som gruppebebyggelse af parcelhuse, fordi vi fik kendskab til, at en række mindre håndværksmestre arbejdede med sådanne problemer, der var blevet hæmmet af igangsættelsesstoppet. Jeg understreger, at vi følger dette arbejde med største opmærksomhed, også fordi jeg har det indtryk, at der her er tale om en tanke, der har almindelig tilslutning i vide kredse, også i det høje ting.

Ved en bedømmelse af mulighederne for en ophævelse af den resterende del af igangsættelsesstoppet må man tage hensyn til, at byggeriets kapacitet i øjeblikket er meget anspændt. For byggefagenes håndværksgrupper viser det sig, at vi i øjeblikket er oppe på en beskæftigelse, der kendetegnes ved en ledighedsprocent på mindre end 1. Enhver vil i dag kunne se, at min forgængers bekendtgørelse af 27. februar i princippet var rigtig, hvad jeg også har givet udtryk for.

Boligministeriet arbejder fortsat med planerne om en gradvis afvikling, først og fremmest for at finde den takt, hvori lempelserne skal gennemføres, men også den prioritet, hvorefter denne skal praktiseres. For hovedstadsområdet ligger denne afvikling ikke lige for døren, hvorimod den trænger sig på visse steder i landet. Jeg kan nævne, at boligministeriet ved sine embedsmænd har været i forbindelse med en række købstadkommuner, hvor man på stedet har drøftet disse problemer; dér, hvor man kan spore en aftagende aktivitet, vil regeringen i de kommende dage tage stilling til de problemer, der vil opstå, med henblik på at skabe forudsætninger for den kontinuitet, der er nødvendig i byggeriet. Der er enkelte områder, hvor der ikke kan ventes nogen privat aktivitet, og derfor må disse problemer klares, således at ophævelsen af stoppet ikke alene bliver en formalitet, men også den realitet, der er nødvendig, således at man gennem statsgaranti kan aktivisere byggeproduktionen i den udstrækning, det er påkrævet for at undgå en ødelæggende tomgang.

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil allerførst takke den højtærede boligminister for det svar, han har givet på spørgsmålet vedrørende opførelse af småhuse med salg for øje, og det tilsagn, der ligger heri om, at boligministeriet vil støtte sådanne bestræbelser ude omkring i landet, uanset fra hvilken side disse bestræbelser måtte blive udfoldet.

Dernæst har jeg en enkelt bemærkning først og fremmest til det ærede medlem hr. Lorentzen, der indledte sit indlæg med en udtalelse om mit åndsliv, en udtalelse, som unægtelig giver mig anledning til at sige, at jeg håber, det ærede medlem selv er i besiddelse af mere åndsliv, end han med